

Nr 239.

Av herr **Vahlquist**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 153, angående understöd till förmannen vid statens uppfostringsanstalt å Bona Karl Teodor Jerners änka och minderåriga barn.

I proposition nr 153 har Kungl. Maj:t föreslagit innevarande riksdag medgiva,

att förmannen vid statens uppfostringsanstalt å Bona Karl Teodor Jerners änka, Matilda Jerner, född Larsson, samt makarnas minderåriga döttrar Aina Linnéa, Greta Isabella, Ingrid Elvira, Ellen Cecilia och Vera Marianne må — utöver den dem jämlikt lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete tillkommande olycksfallsersättning — å allmänna indragningsstaten åtnjuta ytterligare understöd att från 1915 års början årligen utgå till änkan Jerner med 80 kronor, så länge hon lever ogift, och till en var av döttrarna med 40 kronor, till dess hon uppnått 15 års ålder, dels ock i proposition nr 159 föreslagit riksdagen medgiva, att till änkor och barn efter genom olyckshändelse omkomna tygarbetare och en arbetare vid Åkers krutbruk må utgå ett årligt understöd från allmänna indragningsstaten, delvis eller i sin helhet, till en var änka med 400 kronor och till ett vart av barnen intill uppnådd 18 års ålder med 200 kronor.

Då såväl Jerner som de i Kungl. Maj:ts proposition nr 159 upptagna, änkor och barn efterlämnande, varit statens tjänare med ungefärligen lika löneinkomster, synes det mig ock vara riktigt, att till de efterlevande bestämmas i huvudsak lika, årliga understödsbelopp.

Så har likväl icke skett. I motion nr 228, i andra kammaren, har herr Ekman hemställt om rättelse härutinnan genom att föreslå en så stor tilläggspension till änkan Jerner och barn, att änkan Jerner

komme att årligen uppbära för sin del 400 kronor och för vart och ett av barnen 100 kronor intill 18 års ålder.

Emellertid har herr Bernh. Eriksson i motion nr 233 till innevarande riksdag på anförda skäl hemställt,

att pensionerna till i Kungl. Maj:ts proposition nr 159 omförmälda änkor måtte bestämmas till årliga belopp, som för var och en av dem med 200 kronor överstiger, vad Kungl. Maj:t föreslagit.

Den motivering, herr Bernh. Eriksson i sin motion anført till stöd för sin hemställan, till vilken motivering jag hänvisar, är enligt mitt förmenande lika fullt tillämplig på änkan Jerner. Om den olycks-händelse, genom vilken förman Jerner omkom, icke var så fruktansvärt ohygglig till sin omfattning som den, som bragte dem i proposition nr 159 omnämnda om livet, har den dock försatt änkan Jerner med sina fem minderåriga barn i samma sorgliga belägenhet som de i proposition nr 159 angivna efterlevande. Jag vågar därför vördsamt hemställa,

att riksdagen må medgiva, att förmanen vid statens uppfostringsanstalt å Bona Karl Teodor Jerners änka Matilda Jerner, född Larsson, samt makarnas minderåriga döttrar Aina Linnéa, Greta Isabella, Ingrid Elvira, Ellen Cecilia och Vera Marianne må — utöver den dem jämlikt lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete tillkommande olycksfallsersättning — å allmänna indragningsstaten åtnjuta så stort tillägg, att sammanlagda understödet bliver för änkan Jerner 600 kronor och för en var av döttrarna 100 kronor att från 1915 års början årligen utgå till änkan Jerner, så länge hon lever ogift och till en var av döttrarna, till dess hon uppnått 18 års ålder.

Stockholm den 4 maj 1915.

Conrad Vahlquist.